

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Partos és Noblet Ügyvédi Iroda (..... ügyintéző: Dr. Tóth Csaba ügyvéd) által képviselt **Műsorszolgáltató Zrt.** (.....) felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Országos Rádió és Televízió testület** (1088 Budapest, Reviczky utca 5.) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2008. évi szeptember hó 24. napján kelt 26.K.34.249/2007/10. számú ítélete ellen a felperes által 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott helyen 2009. évi március hó 11. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állam javára - az adóhatóság külön felhívására - 24 000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes megállapította, hogy a műsorszolgáltató felperes 2007. február - április 1. közötti időszakban a határozatban megjelölt napokon 28 alkalommal megsértette a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) 8.§-ának (2 bekezdését, ezért az Rttv. 112.§-ának (1)

bekezdés e) pontja és 135.§-a alapján kötelezte a felperest 22 alkalommal, alkalmanként 1 000 000 forint azaz 22 000 000 forint, 6 alkalommal alkalmanként 50 000 forint azaz 300 000 forint, összesen 22 300 000 forint bírság megfizetésére. Indokolása szerint a jogsértés abban valósult meg, hogy a vizsgált és érintett napokon a műsor főműsor időben nem tartalmazott 25 percnyi közszolgálati műsorszámot. Az alperes álláspontja szerint a közzétett című műsorszámok főleg szórakoztató humoros, vagy akció-krimisorozatok, kvíz műsorok, illetőleg vicces riportokat, videókat közvetítő műsorszámok voltak. Ezen műsorszámok zömében látványos képi és hang elemeik segítségével elsősorban a nézők könnyed szórakoztatását szolgálták. Az Rttv. 2.§-ának 19. pontjában meghatározott, a közszolgálati tartalom adó értékeket együttesen vizsgálva az alperes azt a következtetést vonta le, hogy az adott műsorszámok sem céljukat, sem tartalmukat tekintve nem feleltek meg a közszolgálati műsorokkal szemben támasztott követelményeknek, míg a hat alkalommal közreadott című műsorszám tudás alapú rejtvényekre épülő kvíz műsor, a közszolgálati műsorszámok közé sorolható de rövidebb ideig tartott 25 percnél, ezért a jogsértés megvalósult azokon a napokon is amikor e műsorszámot közzétette.

Az alperes a szankció meghatározását a korábbi hasonló jogsértések elkövetésére alapozta, úgy ítélte meg, hogy alkalmanként kiszabható 1 000 000 forint bírság. Azokon a napokon pedig, ahol a főműsor időben közvetített közszolgálati műsorszám időtartama nem érte el a 25 percet, alkalmanként 50 000 forint pénzbírság kiszabását látta indokoltnak.

A határozat elleni keresetében a felperes a jogsértést vitatta, anyagi és eljárásjogi sértésre hivatkozással az alperesi határozat hatályon kívül helyezését vagy megváltoztatását és enyhébb szankció alkalmazását kérte. A felperesi álláspont szerint az alperes az Rttv. 2.§-ának 19. pontjában foglalt definíció egyoldalú és önkényes értelmezése révén jutott arra a következtetésre, hogy ezek a műsorszámok nem minősülnek közszolgálati műsorszámnak, holott a szegmensei eleget tesznek a közszolgálati követelményének, megfelelően kiszolgálják a nézők tájékozódási kulturális igényeit. A 2007. március 4-ei műsorszolgáltatás során sugárzott műsorok tartamának ismertetését és elemzését az alperes elmulasztotta, és a kifogásolt műsorszámok helyett más műsorokat ismertetett. Az alperes indokolási és tényállás tisztázási kötelezettségét súlyosan megsértve megalapozatlanul szabta ki a bírságot, melynek kiszabása tekintetében kísérletet sem tett arra, hogy a bírság mértékét a jogosulatlanul elért bevétel kétszeresének megfelelő összegként állapítsa meg.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Álláspontja szerint az Rttv. 2.§ 19. pontjának az értelmezésénél nem csak az általános definíciót kell áttekinteni, hanem az alpontokban foglaltakat is, melyek felsorolásával a jogalkotó tulajdonképpen kifejezte, hogy kizárólagos ezen céloknak alárendelten készült, és értékeket közvetítő műsorszámot lehet közszolgálati műsorszámnak tekinteni. Ezzel szemben a felperes által külön hivatkozott műsorszámok nem e céloknak alárendelten születtek. A műsorszámok nem tudományos, vagy ismeretterjesztő igénnyel fogalmazták meg mondanivalójukat. Az ügy érdemére kiható eljárási

szabálysértés nem volt megállapítható, bár a március 4-ei napon a határozatban rögzítettek nem voltak teljesen adekváltak az üggyel, az indokolás e körben jogsértő volt, azonban ez nem volt orvosolhatatlan, és nem volt olyan súlyú, amely a határozat hatályon kívül helyezését indokolná. A szankció kiválasztásánál az alperes figyelembe vette a korábban kiszabott szankciókat, részletezte a mérlegelési szempontokat, ezért e vonatkozásban sem találta a közigazgatási határozatot jogszabálysértőnek.

Az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésében a felperes kereseti kérelmének megfelelően az ítélet megváltoztatását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen mellőzte a felperes érveit az említett műsorszámok közszolgálati jellegével kapcsolatosan holott kielégítik a nézők tájékozódási kulturális igényeit, ez által az Rttv. 2.§ 19. pontban foglalt definíció általános részét, ugyanis a szórakozás iránti igény is egy kulturális igény és ennek megítélésében az alperesnek sem kompetenciája, sem megfelelő szakértelme nincs. Az Rttv. 2.§ 19. pont általános megfogalmazásában a nézők kulturális - szórakozási - igényét kielégítő műsorszámok minden további feltétel nélkül közszolgálati műsorszámnak tekinthetők. Az Rttv. 2.§ 19. pontjának a) pontjában a felsorolás szerint a művészeti alkotás közszolgálati műsorszámnak tekinthető, bár a művészeti alkotás fogalmát az Rttv. nem definiálja, meghatározza ellenben a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: Szjt.), mely az 1.§-ának (2) bekezdés g) pontjában kimondja, hogy filmalkotás és az audiovizuális alkotás minden további feltétel nélkül művészeti alkotásnak minősül. E jogszabályi rendelkezésre tekintettel kellett volna alperesnek vizsgálni a műsorszámokat, és megfelelően minősíteni azokat. Az alperes nem tett eleget indokolási kötelezettségének, a különböző műsorszámok közszolgálati jellegét kizárólag arra hivatkozva zárta ki, hogy azok a nézők szórakoztatását szolgálják. Ez az érv semmiképpen sem tekinthető kielégítő indokolásnak, sőt az alperesi megállapításokat cáfolja. Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe az eljárási szabálysértésre hivatkozását sem, a felülvizsgált határozat nem tartalmazza kielégítően, hogy a szankciót az alperes milyen módon határozta meg és miért nem vette figyelembe azt a körülményt, hogy az Rttv. 135.§-ának (1) bekezdése alapján elsődlegesen a jogosulatlanul elért bevétel kétszeresének megállapítására kell törekednie, és csak ennek eredménytelensége esetén alkalmazhatja a 10 000 forinttól 1 000 000 forintig terjedő bírságot. A határozatnak tartalmazni kellett volna legalább egy utalást arra, hogy a jogosulatlanul elért bevétel kétszerese ez esetben nem megállapítható. A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/B.§-a szerint mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat jogszerűnek nem tekinthető. Jelentős eljárási jogsértést valósított meg az alperes, ez pedig kihat az ügy érdemére és összhangban a Legfelsőbb Bíróság KK. 31. számú állásfoglalásában, valamint a BH 2007.279. számú bírósági határozatban foglaltakkal, megalapozza a határozat bíróság által történő hatályon kívül helyezését.

Nem értett egyet az ítélet indokolási részének azon megállapításával, hogy a felperes a tárgyaláson nem tartotta fenn a műsorszámok vágatlan verziójának becsatolására vonatkozó bizonyítási indítványát, ugyanis az erre vonatkozó

kérdésre nyilatkozott, ellenben ha a bíróságnak kételye merült volna fel a tekintetben, hogy a vágtalan verzió becsatolásra került-e, úgy az ítélete megalapozatlan és a Pp. 252.§-ának (3) bekezdése szerint a hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását eredményezi.

Az alperes a fellebbezésre észrevételt nem tett.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A fellebbezési kérelem indokolási részében előadottakra a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a vitatott műsorszámok közszolgálati minősítésével kapcsolatosan helyesen foglalt állást, helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes határozatában jogszabályt nem sértett, az indokolásával a másodfokú bíróság egyetértett, azt megismételni nem kívánja.

Az Rttv. 8.§-ának (2) bekezdése kimondja, hogy közszolgálati műsorszámokat a főműsoridőben (18 óra 30 perc és 21 óra 30 per közötti időszakban) legalább huszonöt percen kell szolgáltatni.

A jogszabályi rendelkezés azt a célt szolgálja, hogy egyéb kategóriába besorolható műsorszámok mellett helyet kell kapjon az Rttv. 2.§-ának 19. pontjában meghatározott sajátosságú műsorszám nyilvánosság számára elérhető módon történő bemutatása.

A vitatott műsorszámok nem sorolhatók az Rttv. 2.§ 19. pontjában meghatározott esetek köréhez, mely szerint a műsorszámnak olyannak kell lennie, amelyik e speciális szabály elvárásának megfelel, vagyis a közérdeklődésre számot tartó, az egyetemes, a magyar és a magyarországi nemzeti és etnikai kisebbségek kultúráját, valamint a magyarországi nemzeti és etnikai kisebbségek életét, a kisebbségi álláspontokat bemutató közlést tartalmazza és az a nézők tájékozódási, kulturális, állampolgári, életviteli szükségleteit, igényeit szolgálja. A jogszabály által megkövetelt többlet elemek hiányában nem tekinthetők ilyennek a határozattal érintett műsorszámok, azok az Rttv. 2.§. 28. pontja szerint egyéb műsorszámba sorolható szórakoztató témájú filmalkotások, míg a közszolgálatinak tekinthető műsorszám nem érte el a jogszabály által előírt időtartamot, ezért jogalap tekintetében az alperes határozata jogszabályt nem sértett.

A felperes az Rttv. 2.§-a 19/a/ alpontjára és az Szjt-re hivatkozva tévesen tekintette a határozat szerinti műsorszámokat művészeti alkotásoknak, s mint ilyet a közszolgálati műsorszámok köréhez tartozóknak, hiszen nem a nézők szempontjából, hanem a jogszabályi definícióból kell minősíteni. A „művészeti alkotás” fogalmát sem az Rttv., sem az Szjt. nem határozta meg, míg az Rttv. alkalmazásában a fogalom meghatározás körét a jogalkalmazó nem bővítheti.

A jogsértés miatt az alperes a Pp. 339/B.§-ának megfelelően szankcionálta a felperest, a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a

mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik, azok felülmérlegelésére az elsőfokú bíróságnak nem volt lehetősége. A felperes fellebbezésében sem hivatkozott olyan mérlegelési szempontokra melyeket az alperesnek figyelembe kellett volna vennie.

Az Rttv. 135.§-ának első fordulata értelmében a realizált bevételt a felperesnek kellett volna bizonyítania, ennek elmaradása az alperesnek nem róható fel, az alperes az Rttv. 135.§-a második fordulata szerint jogszerűen gyakorolta mérlegelési jogkörét.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperesnek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, arról a másodfokú bíróságnak rendelkeznie nem kellett, míg a feljegyzett fellebbezési illetéket a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles viselni.

Budapest, 2009. évi március hó 11. napján

. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke,
Huszárné dr. Oláh Éva s.k. bíró

Dr. Losonczy Erzsébet s.k. előadó bíró,

A kiadmány hitelül: